

Arrest

nr. 315 122 van 21 oktober 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. LOOS
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 3 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. RAJA loco advocaat B. LOOS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Uit uw verklaringen blijkt dat u een Russisch staatsburger bent en een orthodoxe christen van Oekraïense origine. U bent geboren in Makeevka in de voormalige USSR, huidig Oekraïne. U woonde quasi uw ganse leven in Moskou en dit tot de dag van uw vertrek in 2019.

In 2004 begon u actief deel te nemen aan het politieke leven in Rusland. Tot 2007 was u lid van de beweging Trudovaya Rossiya. U nam deel aan protestacties, demonstraties en meetings. Na 2007 was u actief in de antifascistische beweging. U nam deel aan concerten en humanitaire acties. U gaf te kennen dat u, omwille van uw deelname aan demonstraties, tussen 2004 en 2012 zo'n vijf tot zes keer werd opgepakt. Tijdens deze arrestaties werd u naar eigen zeggen mentaal en fysiek gepest. Doorgaans werd u na een drietal uren te zijn vastgehouden opnieuw vrijgelaten.

In 2010 vatte u uw juridische studies aan aan de Moskouse staatsuniversiteit. U behaalde dit diploma in 2015. Daarna ging u in de privésector aan de slag als jurist in een vastgoedkantoor te Moskou.

Op 29 april 2019, omstreeks 7 uur 's morgens, werd er bij u thuis aangebeld. De wijkagent, twee medewerkers van de veiligheidsdiensten in uniform en twee in burgerkledij brachten u een bezoek in het kader van een profylactische actie tegen extremistische activiteiten. Eén van de agenten vroeg u wat u wist over de zaak van A.(...) M.(...), een student en activist die al meer dan een jaar werd vastgehouden wegens terroristische en extremistische handelingen. Ze wilden ook dat u bekende dat u contact had met M.(...) Z.(...), een persoon met anarchistische overtuigingen die op 31 oktober 2018 een zelfmoordaanslag pleegde in Archangelsk bij de inkomhal van de FSB. Na uw herhaaldelijke antwoord dat u deze personen niet kende, kreeg u een slag op uw schouder. Er werd u gezegd dat uw problemen nog maar begonnen waren. Na dit voorval besloot u enige tijd uit uw huis weg te blijven. U verbleef bij uw oom in Moskou of bij één van uw vrienden, R. I. (...), in Troitsk, nabij Moskou. Tussen 7 en 19 mei 2019 ging u op vakantie naar Makeevka in de regio Donetsk, Oekraïne, om uw familie te bezoeken. Een week na uw terugkeer had u een gesprek met uw overste op het werk die zei dat de politie hem telefonisch had ingelicht van het feit dat u een antisociale persoon zou zijn met een abnormale levensstijl. U werd verplicht om vrijwillig ontslag te nemen, wat u ook deed. Op 11 juni 2019 was u op weg naar Troitsk naar uw vriend, R. I. (...). Na uw busrit wandelde u langs een bosgebied toen u een slag op uw rug voelde en u het bewustzijn verloor. U werd wakker in een auto met een muts of een masker op uw gezicht. U werd herhaaldelijk vragen gesteld over uw reis naar Donetsk en over de locatie van bepaalde wapens. Eenmaal uit de wagen, moest u op uw knieën zitten en werd er een pistool tegen uw kaak gezet. Wat u zich herinnert, is dat u wakker werd met hevige pijn aan uw been door een schotwonde. Mankend bereikte u een paar huizen waarna een vrouw de ambulance belde. In het ziekenhuis in Troitsk werd de kogel uit uw been verwijderd en legde u verklaringen af bij de politie. De dagen nadien verbleef u bij uw oom alvorens op 17 juni 2019 naar de luchthaven van Moskou te gaan en naar Brussel te vliegen.

Na uw aankomst in België ging u naar Frankrijk om vrienden op te zoeken. U liet daar ook uw wonde verzorgen en uw hechtingen verwijderen. Tijdens uw verblijf in Frankrijk hoorde u van uw vriend, R. I. (...), dat uw vervolgers bij hem naar uw verblijfsplaats hadden geïnformeerd. Ook uw oom gaf aan dat hij na uw vertrek uit Rusland oproepen had gekregen van uw vervolgers om te weten waar u was. Hierop besloot u om niet meer naar Rusland terug te keren en na uw verblijf in Frankrijk van ongeveer één maand kwam u naar België en diende u op 17 juli 2019 een eerste verzoek om internationale bescherming in.

Uw verzoek werd op 13 oktober 2020 door het CGVS geweigerd. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft deze beslissing bevestigd in haar arrest van 4 maart 2021. U trok daaropvolgend in maart 2021 naar Parijs. U verbleef daar bij bevriende activisten. U keerde op 16 maart 2022 terug naar België. U diende op 22 maart 2022 een tweede verzoek om internationale bescherming in.

U verklaarde lid te zijn van de humanitaire organisatie Corridor Citoyen, een organisatie in Frankrijk die humanitaire hulp biedt en die hulp biedt bij het overbrengen van vluchtelingen van de grens van Oekraïne-Polen naar Frankrijk. U participeerde eind februari 2022 en begin maart 2022, naar aanleiding van de Russische inval in Oekraïne, aan protestacties tegen het Russische regime. U deed in de eerste 3 maanden van 2022 ook drie schenkingen aan I.(...) Ma.(...). Uw bijdragen kwamen ten goede van een vereniging van vrijwilligers die materiële hulp hebben geboden aan mensen in nood in Kharkiv, Oekraïne. U verklaarde verder ook een specifieke vrees te hebben omwille van uw Oekraïense afkomst. U haalde ook nog aan dat er een kans is dat u gemobiliseerd wordt voor de oorlog in Oekraïne bij een terugkeer naar Rusland. U verklaarde omwille van voorgaande redenen niet terug te kunnen keren naar de Russische Federatie.

Uw tweede verzoek om internationale bescherming werd ontvankelijk verklaard door het CGVS op 20 februari 2023.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten voor: uw internationaal paspoort (origineel), uw intern paspoort (origineel), uw militair boekje (origineel), uw registratie als militair plichtige (kopie), identiteitsbewijzen van uw ouders (kopie), verklaringen van twee activisten over u (kopie), een bewijs van uw schenking aan I.(...) Ma.(...) voor mensen in nood in Kharkiv (kopie), foto's met activisten (kopie), de Mobilisatiewet van 21 september 2021 (kopie) en opleidingscertificaten uit België (origineel).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest gedood te worden omwille van uw vroegere politiek activisme in Rusland en uw activiteiten naar aanleiding van de oorlog in Oekraïne. U vreest ook vervolgd te worden omwille van uw Oekraïense afkomst. U vreest ten slotte ook naar de oorlog in Oekraïne gestuurd te worden en mensen te moeten doden.

Na grondig onderzoek moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet. Uw verzoek om internationale bescherming is immers ongegrond.

Ten eerste dient, met betrekking tot de motieven die u aanhaalde die verantwoordelijk waren voor uw vertrek uit de Russische Federatie in 2019, te worden opgemerkt dat die aan bod kwamen in uw eerste verzoek om internationale bescherming dat door het commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bijgevolg resten er u geen verdere beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast zodat hier dan ook niet op terug moet worden gekomen, behoudens er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is. Er kon echter worden vastgesteld dat de nieuwe elementen die u in het kader van uw huidige tweede verzoek om internationale bescherming heeft voorgelegd betrekking hebben op feiten van na 2019 en dus na uw vertrek uit de Russische Federatie, die dan ook verder worden besproken.

Ten tweede verrichte u in de periode van januari tot maart 2023 wel degelijk enkele politieke activiteiten. U bent lid van de humanitaire organisatie Corridor Citoyen, een organisatie die humanitaire hulp biedt en die hulp biedt bij het overbrengen van vluchtelingen van de grens van Oekraïne-Polen naar Frankrijk. Van 2 tot 4 maart hielp u hulpgoederen te verzamelen. Van 5 maart 2022 tot uw vertrek op 16 maart 2022 nam u ook telefoontjes op om te antwoorden op onder meer specifieke logistieke en organisatorische vragen in verband met het overbrengen van vluchtelingen (CGVS, E. (...), 02.04.2024, p. 9-11). U participeerde, naar aanleiding van de Russische inval in Oekraïne, ook aan een protestactie bij de Russische ambassade in Parijs op 24 februari 2022 en aan twee protestacties op de Place de la République in Parijs eind februari en begin maart 2022 (CGVS, E. (...), 02.04.2024, p. 9-10). U deed ook drie schenkingen, telkens 100 EUR, aan I.(...) Ma.(...), begin 2022, in januari, februari en in maart (CGVS, E. (...), 20.09.2022, p. 8-9). Het geld ging naar een vereniging van vrijwilligers die materiële hulp hebben geboden aan mensen in nood in Kharkiv, Oekraïne.

We moeten in verband met die politieke activiteiten opmerken dat uit de beschikbare objectieve informatie (zie The Russian Federation – Political dissent and opposition beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/russian-federation-political-dissent-and-opposition>, EUAA COI Query - Major developments in the Russian Federation in relation to political opposition and military service beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

[PLib/2023 02 EUAA COI Query Response update Russia major developments in relation to political opposition and](https://open.overheid.nl/documenten/ronl-507beef9f0d7968aeee1312e909f2db31016f14a/pdf) en Algemeen ambtsbericht Russische Federatie beschikbaar op <https://open.overheid.nl/documenten/ronl-507beef9f0d7968aeee1312e909f2db31016f14a/pdf>) blijkt dat het Russische politieke bestel repressief van aard is en de ruimte voor oppositie en de expressie van kritische geluiden beperkt. Sinds de aanvang van de speciale militaire operatie in Oekraïne in februari 2022 werden de vrijheid van meningsuiting en vrijheid van vereniging en vergadering nog verder ingeperkt om kritiek op de oorlog terug te dringen. Hiertoe werd niet enkel gebruik gemaakt van reeds bestaande wetgeving, zoals de anti-extremismewetgeving, de Wet op buitenlandse agenten en de Wet op ongewenste organisaties, maar werd tevens nieuwe wetgeving ingevoerd, waaronder wetgeving die het in diskrediet brengen van het Russische leger en staatsinstellingen strafbaar stelt. Desalniettemin geeft niet elke kritische uiting aanleiding tot vervolging door de Russische autoriteiten. In hoeverre (vermeende) politieke opposanten/critici van het huidige regime omwille van hun (vermeende) politieke overtuigingen en/of activiteiten blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie, gerechtelijke vervolging en/of geweld vanwege de autoriteiten en/of derden en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. Hierbij dient onder meer rekening gehouden te worden met het profiel van de verzoeker, de aard, frequentie en draagwijdte van de activiteiten van de verzoeker, eventuele eerdere problemen met de Russische autoriteiten en eventuele risico verhogende factoren.

U slaagde er niet in aan om aannemelijk te maken dat er in uw concrete geval bij terugkeer naar de Russische Federatie sprake zou zijn van een risico vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Uw politieke activiteiten zijn vooreerst immers zeer beperkt. De problemen in verband met de betogingen in Rusland dateren immers al van 12 jaar geleden, met name 2012. Sindsdien ondernam u geen noemenswaardig politiek engagement meer en kende u ook geen problemen meer tot aan uw vertrek in 2019 (zie documenten in het dossier: beslissing CGVS in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming). Sindsdien heeft u slechts enkele keren als vrijwilliger opgetreden voor de humanitaire organisatie Corridor Citoyen in Frankrijk, heeft u drie keer geparticipeerd aan een protestactie in Frankrijk en heeft u drie keer een schenking gedaan. Uw politieke activiteiten tegen de oorlog in Oekraïne en tegen het Russische regime zijn ook beperkt tot enkele weken, en dit in de periode kort na het uitbreken van de oorlog in Oekraïne. Sinds maart 2022 heeft u in België geen specifieke politieke engagementen meer opgenomen en dit in een periode van meer dan twee jaar (CGVS, E. (...), 02.04.2024, p. 9-11). U gebruikt ook geen publieke kanalen om activiteiten of uw mening te verkondigen (CGVS, E. (...), 20.09.2022, p. 13-14). Uw politieke activiteiten zijn niet alleen beperkt, er zijn ook geen indicaties dat de Russische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van die politieke activiteiten. Zo verklaarde u te veronderstellen dat de Russische autoriteiten via de ambassade de deelnemers aan protestactiviteiten zouden identificeren. Dit is echter louter een blote bewering waarvoor u niet het minste (begin van) bewijs kan voorleggen. Ook uw verklaringen dat de Russische autoriteiten uw schenkingen aan I.(...) Ma.(...) kunnen traceren kunnen niet overtuigen. U werd verschillende malen gevraagd hoe de Russische autoriteiten de link zouden kunnen leggen tussen uw

storting aan I.(...) Ma.(...) en de organisatie waar hij voor werkte maar u slaagt er niet in dat bevattelijk of begrijpelijk maken (CGVS, E. (...), 02.04.2024, p. 13-14). Er zijn daarnaast ook geen indicaties dat u omwille van uw politieke activiteiten geviseerd zou worden of in het oog zou worden gehouden door de Russische autoriteiten. We moeten in dit verband opmerken dat u op geen enkele manier geïnformeerd heeft bij uw contacten in de Russische Federatie of er zaken zijn gebeurd die zouden kunnen wijzen op het feit dat u in het vizier wordt gehouden, zoals bijvoorbeeld convocaties of personen die langskomen in de bedoeling u aan te treffen. Het feit dat uw ouders niet in Rusland wonen (CGVS, E. (...), 02.04.2024, p. 6) betekent natuurlijk niet dat u niet in staat zou zijn om andere personen te contacteren. U gaf weliswaar aan dat uw contacten wat verwaterd zijn (DVZ-verklaring volgend verzoek, vraag 22). Dat betekent niet dat u die niet kan hernieuwen, al dan niet via sociale media. Gezien u hoogopgeleid en jurist bent mogen we ook redelijkerwijze verwachten dat u het belang inziet om te informeren of u zou worden in het oog gehouden of worden gezocht. We moeten hoe dan ook concluderen dat het feit, dat u geen enkele moeite heeft gedaan (CGVS, E. (...), 02.04.2024, p. 5-6) om die contacten met het land van herkomst te leggen, uw beweerdde vrees dat de Russische autoriteiten u bij terugkeer zouden viseren en dat u ernstige gevolgen zou ondervinden, ondermijnt. Bovendien heeft het CGVS ook geen redenen om te veronderstellen dat u bij een terugkeer naar de Russische Federatie activiteiten zou ontplooiën die u negatief in de aandacht van de Russische autoriteiten zou brengen. Uw motivatie om uw politieke overtuigingen naar voor te brengen is immers heel beperkt, zo blijkt uit uw verklaringen. We benadrukten in dit verband reeds eerder dat u geen publieke kanalen gebruikte om uw mening te verkondigen (CGVS, E. (...), 20.09.2022, p. 13-14). Nadat u terug was uit Frankrijk heeft u ook geen nieuwe politieke activiteiten meer ondernomen. Omwille van voorgaande redenen slaag u er dan ook niet in aan te tonen dat u omwille van politieke redenen een gegronde vrees voor vervolging zou hebben of een risico op ernstige schade zou lopen in Rusland.

Ten derde haalt u ook aan dat u vreest gemobiliseerd te worden voor de oorlog in Oekraïne bij een terugkeer naar Rusland. U deed uw dienstplicht in 2009 tot 2010. En u verklaarde dat u nu dus kan opgeroepen worden voor de oorlog in Oekraïne (CGVS, E. (...), 02.04.2024, p. 3-5). U gaf ook aan dat u omwille van uw etnische band met Oekraïne geen deel wil uitmaken aan de agressie en het doden van Oekraïense mensen (CGVS, E. (...), 02.04.2024, p. 6). Er dient in verband met uw vrees voor mobilisatie opgemerkt te worden dat op 20 september 2022 president Poetin, voor het eerst sinds de Tweede Wereldoorlog, een gedeeltelijke mobilisatie afkondigde in de Russische Federatie. Hierdoor kon vanaf 21 september 2022 iedereen die op dat moment opgenomen was op de zapas, de lijst van militaire reservisten, opgeroepen worden. In de eerste plaats gold dit voor personen die reeds gediend hadden in het leger en over een specifieke militaire vaardigheid beschikten. Personen die tijdens de mobilisatie opgeroepen werden, kregen het statuut van contractsoldaat. De contracttermijn van de gemobiliseerde personen loopt totdat president Poetin de gedeeltelijke mobilisatie van september 2022 officieel beëindigt.

Op 28 oktober 2023 verklaarde de toenmalige Russische minister van Defensie, Shoygu, dat de mobilisatie voltooid was en dat hierbij 300.000 personen opgeroepen waren. Poetin bevestigde kort daarna dat de mobilisatie voltooid was. Officieel werd de mobilisatieverordening van 20 september 2022 echter nog niet beëindigd. Volgens het Kremlin is er evenwel geen presidentieel decreet nodig om de mobilisatie officieel te beëindigen. Hoe dan ook blijkt uit de meest recente objectieve informatie (zie Russische Federatie - Legerdienst, contractsoldaten en mobilisatie beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_russische_federatie_legerdienst_contractsoldaten_en_mobilisatie_20231023.pdf, dat er sinds begin november 2022 geen verplichte mobilisaties meer hebben plaatsgevonden. Midden augustus 2023 kwamen er uit verschillende regio's, waaronder Zabajkalsk en Krasnoyarsk, wel opnieuw meldingen van personen die opgeroepen werden voor het plaatsen van een mobilisatie-instructie (mobilizatsionnoe predpisaniye) in hun militaire boekje. Het betrof in de eerste plaats officieren. Personen die een dergelijke mobilisatie-instructie hebben ontvangen, zijn wettelijk verplicht om zich spontaan te melden bij hun militair commissariaat van zodra een mobilisatie wordt afgekondigd.

Voorlopig zijn er echter geen concrete indicaties dat er een nieuwe mobilisatiecampagne op til is. De Russische autoriteiten proberen verliezen aan te vullen met contractsoldaten. Ze zetten maximaal in op het ronselen van contractsoldaten omdat ze een nieuwe mobilisatie zo lang mogelijk willen vermijden uit vrees voor de maatschappelijke reactie. In heel de Russische Federatie hebben afdelingen van Defensie en lokale overheden daarom grootschalige promotiecampagnes opgezet om personen te overtuigen een contract bij het Russische leger te tekenen, zowel door middel van reclamecampagnes op publieke plaatsen als via videoboodschappen op sociale media. Medewerkers van Defensie contacteren ook de HRM-afdelingen van grote bedrijven voor gegevens van mannen op rekruteerbare leeftijd zodat die persoonlijk gecontacteerd kunnen worden door militaire rekruteerders. Er is ook een verhoogde activiteit van militaire commissariaten om personen die opgenomen zijn in de reserve op te roepen voor verificatie van hun persoonsgegevens. Wanneer zij zich aanbieden bij het militaire commissariaat, probeert men hen vaak te overhalen om als contractsoldaat te tekenen. Bij het ronselen van contractsoldaten bij de gewone bevolking wordt echter niemand gedwongen om een contract te tekenen. Men kan gewoon weigeren het contract te tekenen en vertrekken. Een dergelijke weigering leidt niet tot opvolging door de ordediensten of een strafzaak.

Geen gehoor geven aan een oproeping voor mobilisatie is sinds juli 2023 strafbaar met een administratieve boete van 10.000 tot 30.000 roebel [1 euro = 1.000 roebel]. Voordien bedroeg de boete 500 tot 3.000 roebel. Aan personen die opgeroepen werden voor mobilisatie en zich, zonder geldige reden, niet binnen de twintig

dagen na de oproepingsdatum aanboden bij het militair commissariaat kunnen sinds april 2023 daarnaast een aantal bijkomende beperkende maatregelen opgelegd worden, waaronder een verbod op het rijden met en de registratie van een voertuig, een verbod om zich te registreren als zelfstandig ondernemer, een verbod op de registratie van vastgoed en een verbod op het verkrijgen van kredieten of leningen.

Voor het ontduiken van mobilisatie is er actueel geen strafrechtelijke aansprakelijkheid voorzien in de Russische wetgeving. Dit werd nogmaals bevestigd door een beschikking van het Hooggerechtshof van 18 mei 2023. Volgens de meest recente objectieve informatie (zie Russische Federatie Legerdienst, contractsoldaten en mobilisatie beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_russische_federatie_legerdienst_contractsoldaten_en_mobilisatie_20231023.pdf),

worden personen die niet zijn ingegaan op een mobilisatieoproep ook in de praktijk niet strafrechtelijk vervolgd. Begin oktober 2022 werd in de oblast Penza een strafzaak opgestart tegen een persoon die niet opdaagde voor zijn mobilisatieoproeping. Op 7 oktober 2022 liet de lokale procuratuur het strafonderzoek echter stopzetten omdat er geen wettelijke grond voor was. Op 14 juli 2023 heeft de rayonrechtbank van Penza de betrokkene een compensatie van 20.000 roebel toegekend voor het onterecht openen van een rechtszaak tegen hem. Dit is tot op heden de enige strafzaak die geopend werd voor ontduiking van mobilisatie. Wel vinden er veroordelingen plaats voor het ongeoorloofd verlaten van de dienst, desertie en het niet opvolgen van bevelen van gemobiliseerde personen nadat ze effectief opgenomen zijn in het leger.

Aangezien illegale grensoverschrijding, bijvoorbeeld het gebruik van valse documenten of de overtreding van een uitreisverbod, in de Russische Federatie een wettelijke overtreding vormt, kunnen mensen die na een illegale uitreis terugkeren administratiefrechtelijk of strafrechtelijk worden vervolgd. Juridische actie tegen een dergelijke inbreuk is evenwel wettig en kan op zich geen aanleiding geven tot een internationale beschermingsstatus.

Gelet op bovenstaande informatie volstaat het louter aanhalen van een vrees voor mobilisatie of het feit dat u geen gevolg gaf aan een mobilisatieoproep niet om in uw hoofde een nood aan internationale bescherming te concluderen. U dient aan de hand van overredende verklaringen en/of bewijsvoerende stukken aan te tonen dat er in uw concrete geval sprake is van een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer naar de Russische Federatie. U blijft hier echter in gebreke. U heeft zelf geen concrete indicaties dat u een uitzondering zou zijn op de hoger beschreven situatie. U heeft immers geen weet van specifieke convocaties ten aanzien van uzelf. U geeft bovendien ook enkel aan dat u denkt dat er nieuwe mensen in het leger zullen nodig zijn omdat de oorlog al twee jaar duurt en vele mensen sneuvelen (CGVS, E. (...), 02.04.2024, p. 5).

Ten vierde heeft u ook een vrees bij terugkeer omwille van uw Oekraïense afkomst. U verklaarde dat iedereen die in het buitenland verbleef en Oekraïner is van afkomst gevaar loopt bij een terugkeer naar Rusland (CGVS, E. (...), 02.04.2024, p. 7-9). We dienen in dit verband vooreerst op te merken dat u geen enkel (begin van) bewijs voorlegt dat die beweringen hard kan maken. Wanneer u bovendien gevraagd wordt of alle etnisch Oekraïners vervolging moeten vrezen geeft u aan dat dit zo is indien familieleden deel uitmaken van het Oekraïense leger. Dan zou vervolging mogelijk zijn. U heeft echter zelf geen familieleden die deel uitmaken van het Oekraïense leger. Hiermee geconfronteerd geeft u dan aan dat dit slechts één van de mogelijke redenen is (CGVS, E. (...), 02.04.2024, p. 9) voor vervolging. U geeft ook aan dat vervolging omwille van een Oekraïense afkomst in Rusland mogelijk kan zijn omdat men hulp heeft verleend aan Oekraïense fondsen of men zich heeft geuit tegen de oorlog (CGVS, E. (...), 02.04.2024, p. 9), waarmee u uiteraard verwijst naar uw hoger besproken motieven. Er moeten volgens u dus wel degelijk andere redenen verbonden zijn aan de Oekraïense afkomst om tot vervolging te leiden in Rusland. Uit uw eigen verklaringen kunnen we dan ook wel degelijk afleiden dat, volgens u, het loutere feit in het buitenland verbleven te hebben en Oekraïner te zijn van afkomst zonder meer op zich niet tot vervolging leidt. Het CGVS beschikt ook niet over indicaties in die zin. U beweerde verder ook dat grensdiensten van Rusland zouden zeggen dat er mensen zijn die vanuit Oekraïne naar Rusland gaan en zich voordoen als vluchtelingen maar in werkelijkheid agenten zijn van de Oekraïense inlichtingendiensten (CGVS, E. (...), 02.04.2024, p. 6-7). Gezien u zelf echter niet in de positie bent waarbij u vanuit Oekraïne naar Rusland zou moeten terugkeren kan die specifieke situatie in uw hoofde dan ook niet leiden tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. Uw internationaal paspoort en uw intern paspoort bewijzen enkel uw identiteit die niet ter discussie staat. Uw militair boekje en uw registratie als militair plichtige bewijzen dat u voldaan heeft aan uw dienstplicht en u kan opgeroepen worden voor mobilisatie. Zoals eerder aangegeven zijn er echter geen concrete indicaties dat er een nieuwe mobilisatiecampagne op til is. De identiteitsbewijzen van uw ouders zijn een indicatie voor uw Oekraïense afkomst die niet in twijfel wordt getrokken. De verklaringen van twee activisten over u, een bewijs van uw schenking aan I.(...) Ma.(...) voor mensen in nood in Kharkiv, en de foto's met activisten zijn een indicatie dat u wel degelijk heeft geparticipeerd aan protestactiviteiten en ook sommige andere politieke activiteiten heeft verricht, zowel in Rusland als in Frankrijk, wat door het CGVS an sich niet wordt betwist. De activiteiten in de voorbije jaren zijn echter heel beperkt in de tijd en in aantal zoals hoger wordt aangegeven. De Mobilisatiewet van 21 september 2021 is enkel een wettelijke weergave van de afgekondigde gedeeltelijke mobilisatie in de Russische Federatie die hoger reeds werd besproken. De opleidingscertificaten uit België zijn niet relevant voor uw vraag naar internationale bescherming.

Uit het voorgaande blijkt dan ook dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 2, 3, 10, 11 en 13 EVRM, van artikel 10, derde lid, b) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), van de artikelen "48/3 t.e.m. artikel 48/6" en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat de artikelen 2, 3, 10 en 11 EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

Met betrekking tot artikel 13 EVRM stelt de Raad vast dat verzoekende partij niet aantoont op welke wijze deze verdragsbepaling door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Verzoekende partij beperkt zich in haar betoog tot een loutere verwijzing naar voormeld artikel. Dit onderdeel van het middel is derhalve niet ontvankelijk.

2.2.2. Wat betreft de aangehaalde schending van artikel 10, derde lid, b) van voormelde richtlijn 2013/32/EU, bemerkt de Raad voorreerst dat een richtlijn zich in beginsel richt tot de lidstaten. Richtlijnen dienen, om hun volle werking in de nationale rechtsorde te kunnen krijgen, door middel van nationale uitvoeringswetgeving in die rechtsorde te worden omgezet. Volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie kunnen, in alle gevallen waarin de bepalingen van een richtlijn inhoudelijk gezien onvoorwaardelijk en voldoende nauwkeurig zijn dan wel rechten vastleggen die particulieren tegenover de staat kunnen doen gelden, justitiabelen zich voor de nationale rechter op die bepalingen beroepen tegenover de staat, wanneer deze hetzij verzuimd heeft de richtlijn binnen de termijn in nationaal recht om te zetten, hetzij dit op onjuiste wijze heeft gedaan. Inzake de opgeworpen schending van artikel 10, derde lid, b) van voormelde richtlijn 2013/32/EU, dewelke een herziening is van de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, blijkt dat de waarborgen, rechten en plichten van asielzoekers (hoofdstuk II van de richtlijn) op voldoende wijze worden gegarandeerd door de Vreemdelingenwet en de beide koninklijke besluiten van 11 juli 2003 voor de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van Toelichting, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. DOC 51K2478/001, 15). De schending van voormeld artikel van de richtlijn 2013/32/EU kan derhalve niet rechtsgeldig worden ingeroepen.

2.2.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte

ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.4. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.2.5. De Raad wijst erop dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.6. Bij terugkeer naar de Russische Federatie vreest verzoekende partij vervolging omwille van (i) haar lidmaatschap van de humanitaire organisatie *Corridor Citoyen*, een organisatie in Frankrijk die humanitaire hulp biedt en die hulp biedt bij het overbrengen van vluchtelingen van de grens van Oekraïne-Polen naar Frankrijk, (ii) haar deelname aan protestacties tegen het Russische regime eind februari 2022 en begin maart 2022, naar aanleiding van de Russische inval in Oekraïne, (iii) het feit dat zij in de eerste drie maanden van 2022 drie schenkingen deed aan I.(...) Ma.(...), dewelke ten goede kwamen van een vereniging van vrijwilligers die materiële hulp hebben geboden aan mensen in nood in Kharkiv, Oekraïne, en (iv) haar Oekraïense afkomst (notities CGVS d.d. 20/09/2022, p. 3-4; notities CGVS d.d. 02/04/2024, p. 8-10). Daarnaast vreest zij nog gemobiliseerd te worden voor de oorlog in Oekraïne (notities CGVS d.d. 02/04/2024, p. 5).

2.2.7. De Raad stelt evenwel vast dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat verzoekende partij geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt. In het bijzonder wordt er door verwerende partij op gewezen dat:

(i) de motieven die verzoekende partij aanhaalde die verantwoordelijk waren voor haar vertrek uit de Russische Federatie in 2019 aan bod kwamen in haar eerste verzoek om internationale bescherming dat werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en de beoordeling hiervan vaststaat;

(ii) verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat er in haar concrete geval bij terugkeer naar de Russische Federatie sprake zou zijn van een risico op vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie omwille van haar politieke activiteiten;

(iii) gelet op de beschikbare informatie het louter aanhalen van een vrees voor mobilisatie of het feit dat verzoekende partij geen gevolg gaf aan een mobilisatieoproep niet volstaat om in haar hoofde tot een nood aan internationale bescherming te concluderen; en,

(iv) verzoekende partij geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer aantoonde omwille van haar Oekraïense afkomst.

Verzoekende partij slaagt er niet in bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, *in concreto* te weerleggen of te ontkrachten.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter geenszins *in concreto* afbreuk doet aan de in de bestreden beslissing gedane bevindingen.

Verzoekende partij duidt op haar politiek activisme vóór en na haar vertrek uit de Russische Federatie en wijst erop dat haar politieke activiteiten vóór haar vertrek samen met haar latere politieke activiteiten dienen te worden beoordeeld, doch de Raad onderstreept dat in de bestreden beslissing omstandig wordt vastgesteld dat verzoekende partij er in het kader van haar huidig verzoek geenszins in slaagt aan te tonen dat zij omwille van politieke redenen een gegronde vrees voor vervolging zou hebben of een risico op ernstige schade zou lopen in de Russische Federatie nu (i) haar politieke activiteiten zeer beperkt zijn, daar (a) haar problemen in verband met de betogingen in de Russische Federatie al van twaalf jaar geleden (2012) dateren, zij sindsdien geen noemenswaardig politiek engagement meer ondernam en zij ook geen problemen meer kende tot aan haar vertrek in 2019, (b) ook haar politieke activiteiten na haar vertrek beperkt zijn en zij sinds maart 2022 in België geen specifieke politieke engagementen meer heeft opgenomen en dit in een periode van meer dan twee jaar en (c) zij ook geen publieke kanalen gebruikt om activiteiten of haar mening te verkondigen; (ii) er evenmin indicaties zijn dat de Russische autoriteiten op de hoogte zijn van haar (beperkte) politieke activiteiten na haar vertrek; (iii) er ook geen indicaties zijn dat zij omwille van haar politieke activiteiten geïsoleerd zou worden of in het oog zou worden gehouden door de Russische autoriteiten en (iv) niet aangenomen kan worden dat zij bij een terugkeer naar de Russische Federatie activiteiten zou ontplooiën die haar negatief in de aandacht van de Russische autoriteiten zouden brengen nu uit haar verklaringen blijkt dat haar motivatie om haar politieke overtuigingen naar voor te brengen heel beperkt is. In tegenstelling tot wat verzoekende partij voorhoudt in haar verzoekschrift, houdt verwerende partij in haar beoordeling wel degelijk rekening met haar politieke activiteiten van voor haar vertrek uit de Russische Federatie en haar problemen uit 2012, doch wordt er desbetreffend dienstig op gewezen dat verzoekende partij sindsdien geen noemenswaardig politiek engagement meer ondernam en zij ook geen problemen meer kende tot aan haar vertrek in 2019. Waar zij opwerpt dat zij door haar eerdere problemen reeds gekend is bij de Russische autoriteiten, benadrukt de Raad dan ook dat zij geenszins aantoonde dat zij, die na haar problemen in 2012 nog meerdere jaren zonder problemen in de Russische Federatie verbleef, nog steeds geïsoleerd wordt of in het oog gehouden wordt door de Russische autoriteiten waardoor er een reële kans zou bestaan dat de Russische autoriteiten op de hoogte zijn van haar (beperkte) politieke activiteiten na haar vertrek, laat staan dat zij zou aantonen dat de Russische autoriteiten haar omwille van deze beperkte politieke activiteiten zouden vervolgen. Evenmin kan zij volstaan met een loutere verwijzing naar het feit dat zij van Oekraïense afkomst is om zulks aan te tonen. Ook haar verweer dat er een lijst bestaat van buitenlandse agenten en ongewenste organisaties, dat het mogelijk is dat de humanitaire organisatie *Corridor Citoyen* waarvan zij lid was in de toekomst op één van deze lijsten zal komen te staan en dat zij al gekend is in overheidsdatabanken gezien zij in Frankrijk al deelnam aan een protestactie voor de ambassade, biedt geenszins soelaas. Immers betreffen dit loutere blote beweringen. Verzoekende partij geeft zelf in haar verzoekschrift aan dat de organisatie *Corridor Citoyen* vooralsnog niet op een lijst is terug te vinden en zij toont niet concreet aan dat dit in de toekomst wel degelijk het geval zal zijn en dat zij hierdoor een risico loopt. Voorts toont zij evenmin aan dat de Russische autoriteiten op de hoogte zijn van haar deelname in Frankrijk aan een protestactie voor de ambassade. Ten slotte is ook haar bemerking dat I.(...) Ma.(...), waaraan zij drie schenkingen deed ten behoeve van mensen in nood in Kharkiv, Oekraïne, sinds maart 2022 spoorloos verdwenen is en dat zij hierdoor zelf ook een risico zou lopen, niet meer dan een blote bewering die zij op geen enkele wijze staakt. Ook een loutere verwijzing naar informatie van algemene aard – per aanvullende nota brengt zij twee nieuwsartikels bij waaruit blijkt dat twee Russische burgers veroordeeld werden tot een gevangenisstraf na een donatie ten behoeve van humanitaire hulp aan Oekraïne (zie rechtsplegingsdossier, stuk 14) – volstaat niet om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond, alwaar verzoekende partij evenwel in gebreke blijft. Immers maakt zij op geen enkele manier concreet aannemelijk dat de Russische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van haar schenkingen aan I.(...) Ma.(...) en haar omwille hiervan zouden viseren. Verzoekende partij komt dan ook niet verder dan het aanhalen van een loutere theoretische, vage, onpersoonlijke of hypothetisch aangehaalde vrees, hetgeen allerm minst kan volstaan om in haar hoofd een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Voorts herhaalt zij haar vrees om gemobiliseerd te worden, doch zonder concreet een ander licht te werpen op de motivering in de bestreden beslissing dat zij er niet slaagt in dit kader een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Waar zij stelt dat haar weigering om in te gaan op een oproep tot mobilisatie, gelet op haar politiek activisme en haar Oekraïense afkomst, beschouwd kan worden als politiek verzet en verraad, meent de Raad dat ook deze vrees louter hypothetisch is nu zij tot op heden geen weet heeft van specifieke convocaties aan haar adres. Waar zij duidt op informatie waarin verschillende bronnen

en experts aangeven dat het afkondigen van een nieuwe mobilisatiecampagne een reële mogelijkheid is, stelt de Raad evenwel vast dat tot op heden geen informatie wordt bijgebracht waaruit kan blijken dat de Russische autoriteiten daadwerkelijk een nieuwe mobilisatie van militaire reservisten hebben afgekondigd, laat staan dat verzoekende partij zou aantonen zelf te zijn opgeroepen. Ook het nieuwsartikel d.d. 14 augustus 2024 dat zij per aanvullende nota bijbrengt (zie rechtsplegingsdossier, stuk 12) maakt gewag van een mogelijke nieuwe mobilisatie doch ook hier betreffen het louter speculaties. Haar vrees is dan ook enkel hypothetisch. Bovendien is ook haar bewering dat zij louter omwille van haar (beperkte) politieke activisme – waaromtrent hierboven reeds werd bemerkt dat zij niet aannemelijk maakt dat de Russische autoriteiten op de hoogte zijn van haar politieke activiteiten na haar vertrek in 2019 – en haar Oekraïense afkomst bij een weigering in te gaan op een mobilisatieoproep door de Russische autoriteiten beschuldigd zal worden van politiek verzet en verraad en dat zij hierdoor zal worden blootgesteld aan vervolging, nergens op gebaseerd en komt zij desbetreffend niet verder dan blote beweringen.

Verder kan verzoekende partij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de algemene toestand in haar land van herkomst om aan te tonen dat zij aldaar werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft desbetreffend in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

Ten slotte is de verwijzing in het verzoekschrift naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen evenmin dienstig. Dit arrest betreft een individueel geval en heeft geen bindende precedentswaarde. Voorliggend verzoek om internationale bescherming dient op individuele wijze te worden beoordeeld en verzoekende partij dient hierbij haar nood aan internationale bescherming *in concreto* aannemelijk te maken, alwaar zij echter manifest in gebreke blijft.

2.2.8. Wat betreft nog de vrees die verzoekende partij in haar verzoekschrift aanvoert om vanuit het Westen terug te keren naar de Russische Federatie, verwijst de Raad desbetreffend naar het door verwerende partij geformuleerde antwoord in haar nota met opmerkingen en sluit zich hierbij aan: *“Verweerder wijst erop dat uit de beschikbare landeninformatie (zie COI Focus Russische Federatie –Terugkeer van 16 april 2024), waarvan een kopie werd toegevoegd in de bijlage, niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend of om andere redenen enige tijd in het buitenland te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar zijn land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.*

De militaire invasie van Rusland in Oekraïne in februari 2022 leidde tot een aanzienlijke emigratiestroom van Russen naar derde landen, voornamelijk naar landen waarvoor ze geen visum nodig hebben. Een eerste golf vond plaats na de invasie zelf, een tweede volgde bij de afkondiging van de gedeeltelijke mobilisatie in september 2022. In de loop van 2023 was er een terugkeergolf waarneembaar van personen die na de invasie van 2022 Rusland verlieten. Betrouwbare cijfers over het aantal terugkeerders zijn echter niet voorhanden. Naast definitieve terugkeer is er ook sprake van tijdelijke terugkeer van Russen naar hun thuisland en dit om diverse redenen, waaronder familiebezoek, financiële belangen en het beheer van eigendommen.

Russische staatsburgers die naar de Russische Federatie terugkeren, worden bij aankomst aan een standaard grenscontrole onderworpen, waarbij de identiteit en reisdocumenten gecontroleerd worden en een inreisstempel geplaatst wordt. Hierbij kunnen ook vragen gesteld worden over de reden en de duur van het verblijf. In beperkte gevallen kan er ook sprake zijn van een meer grondige controle, eventueel met verhoor. Grenswachters kunnen ook van eender welke persoon eisen om de inhoud van hun smartphone of laptop te tonen. Personen met een specifiek profiel, onder wie dienstplichtigen, journalisten, oppositieleiden en (mensenrechten)activisten, lopen een verhoogd risico op ondervraging. Ook personen die langdurig in het buitenland verbleven hebben, hebben meer kans om bij terugkeer grondig gecontroleerd en ondervraagd te worden. Hierbij wordt echter geen melding gemaakt van enige schending van een fundamenteel recht.

Tegen personen die geseind staan of verdacht of beschuldigd worden van het plegen van een misdaad kunnen bij binnenkomst verdere stappen ondernomen worden overeenkomstig de geldende wettelijke procedures. De Russische strafwet stelt ook het illegaal overschrijden van de Russische grens, d.i. het overschrijven van de Russische grens zonder de nodige documenten of toestemming, strafbaar met een boete, gevangenisstraf of werkstraf. Tegen illegale grensoverschrijders kunnen bij binnenkomst zodoende ook juridische stappen ondernomen worden. Gerechtelijke actie tegen een strafrechtelijke inbreuk kan in principe echter niet als vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade worden gekwalificeerd. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er geenszins sprake is van systematische (strafrechtelijke) vervolging van terugkeerders. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden. Het louter op algemene wijze verwijzen naar zijn verzoek om internationale bescherming en/of zijn verblijf in het buitenland volstaat zodoende niet om een nood aan internationale bescherming in zijn hoofde te concluderen. Deze nood dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Verzoeker bracht echter onvoldoende concrete

en overtuigende elementen aan die de toekenning van een internationale beschermingsstatus wettigen.” (zie rechtsplegingsdossier, stuk 5).

Door verzoekende partij worden geen concrete elementen aangebracht die hierop een ander licht werpen. Waar zij lijkt te stellen dat er onvoldoende informatie beschikbaar is aangaande personen die na een verblijf van een aantal jaren in het Westen terugkeren naar de Russische Federatie, nu er geen vrijwillige terugkeer georganiseerd wordt door IOM naar de Russische Federatie en, zo blijkt uit informatie afkomstig van de Dienst Vreemdelingenzaken (zie bijlagen 3-5 van het verzoekschrift), er nauwelijks gedwongen repatriëringen plaatsvinden naar de Russische Federatie, wijst de Raad er evenwel op dat uit de informatie bijgebracht door verwerende partij, met name de recente “COI Focus” betreffende “*Russische Federatie. Behandeling van terugkeerders door de nationale autoriteiten*” van 16 april 2024, blijkt dat er de afgelopen jaren wel degelijk vrijwillige terugkeer was naar de Russische Federatie (p. 10). Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen andersluidende informatie bijbrengt waaruit kan worden afgeleid dat er actueel in de Russische Federatie sprake is van een systematische (strafrechtelijke) vervolging van terugkeerders. Derhalve blijft onverminderd overeind dat verzoekende partij niet kan volstaan met een algemene verwijzing naar haar verzoek om internationale bescherming en/of haar verblijf in het buitenland om een nood aan internationale bescherming aan te tonen, doch zulks *in concreto* dient aan te tonen. Evenwel blijft zij desbetreffend manifest in gebreke.

2.2.9. Wat betreft nog de door verzoekende partij bijgebrachte documenten (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten), stelt de Raad in navolging van de commissaris-generaal vast dat deze stukken geen ander licht werpen op voorgaande vaststellingen. In de bestreden beslissing worden hieromtrent immers volgende pertinente vaststellingen gedaan, die door verzoekende partij op geen enkele wijze *in concreto* worden weerlegd of ontkracht: *“De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. Uw internationaal paspoort en uw intern paspoort bewijzen enkel uw identiteit die niet ter discussie staat. Uw militair boekje en uw registratie als militair plichtige bewijzen dat u voldaan heeft aan uw dienstplicht en u kan opgeroepen worden voor mobilisatie. Zoals eerder aangegeven zijn er echter geen concrete indicaties dat er een nieuwe mobilisatiecampagne op til is. De identiteitsbewijzen van uw ouders zijn een indicatie voor uw Oekraïense afkomst die niet in twijfel wordt getrokken. De verklaringen van twee activisten over u, een bewijs van uw schenking aan I.(...) Ma.(...) voor mensen in nood in Kharkiv, en de foto’s met activisten zijn een indicatie dat u wel degelijk heeft geparticipeerd aan protestactiviteiten en ook sommige andere politieke activiteiten heeft verricht, zowel in Rusland als in Frankrijk, wat door het CGVS an sich niet wordt betwist. De activiteiten in de voorbije jaren zijn echter heel beperkt in de tijd en in aantal zoals hoger wordt aangegeven. De Mobilisatiewet van 21 september 2021 is enkel een wettelijke weergave van de afgekondigde gedeeltelijke mobilisatie in de Russische Federatie die hoger reeds werd besproken. De opleidingscertificaten uit België zijn niet relevant voor uw vraag naar internationale bescherming.”*

2.2.10. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in de Russische Federatie een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.11. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 5), en dat verzoekende partij tijdens de persoonlijke onderhouds op het Commissariaat-generaal d.d. 20 september 2022 en 2 april 2024 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch. Tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud werd zij tevens bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.12. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een

kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. X). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partij geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.13. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT